MINEIUL LUNII SEPTEMBRIE, ZIUA A OPTA

NAȘTEREA PREASFINTEI FECIOAREI MARIA

DIN DREPȚII IOACHIM ȘI ANA

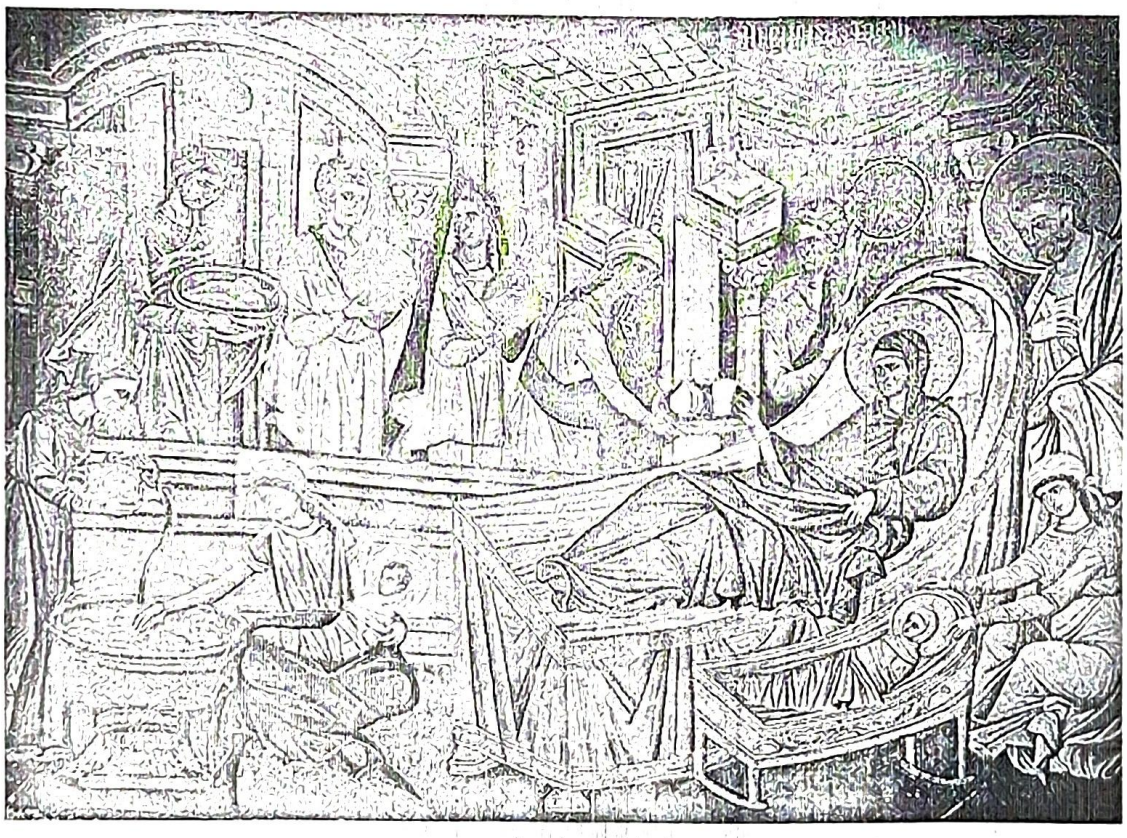

© www.teologie.net

LA VECERNIA MICĂ

Se pun stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ioachim şi Ana prăznuiesc, născând începătura mântuirii noastre, pe singura Născătoare de Dumnezeu. Cu aceia şi noi împreună prăznuim astăzi pe cea din rădăcina lui Iesei, fericind pe Preacurata Fecioară.

Din Ana astăzi ca o floare de Dumnezeu sădită, Născătoarea de Dumnezeu, a răsărit mântuirea oamenilor, din care Ziditorul tuturor născându-Se mai presus de înţelegere, curăţeşte ca un bun, toată stricăciunea lui Adam cu bunătatea Sa.

Preacurata Fecioară şi de Dumnezeu Născătoarea, ceea ce a încăput pe Dumnezeu, lauda prorocilor, fiica lui David, astăzi se naşte din Ioachim şi din Ana cea înţeleaptă, şi blestemul lui Adam cel de deasupra noastră a fost înlăturat prin naşterea ei.

Ţarina cea mai înainte neroditoare pământ roditor naşte şi din pântece sterp rod sfânt a răsărit. Cu lapte se hrăneşte, minune înfricoşătoare, hrănitoarea vieţii noastre; ceea ce în pântece a primit pâinea cerească cu hrană din sâni este crescută.

Slavă..., Şi acum... glasul al 2-lea:

Veniţi toţi iubitorii de feciorie şi doritorii de curăţie, veniţi de primiţi cu dragoste lauda fecioriei. Izvorul vieţii ce curge din piatră tare şi rugul cel din cea fără de copii, care nu a fost ars de Focul cel fără materie, Care curăţeşte şi luminează sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Fiica lui Ioachim şi a Anei, Fecioara, tuturor oamenilor s-a arătat dezlegare din legăturile păcatului.

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta.

Munte umbros cu adevărat s-a arătat sterpiciunea Anei, prin care mântuirea tuturor credincioşilor se dăruieşte.

Stih: **Feţii tale se vor ruga mai-marii poporului.**

Rupând legăturile sterpiciunii Anei, Preacurata Fecioară a ieşit, oamenilor iertare dăruind.

Slavă..., Şi acum..., asemenea:

Veniţi credincioşii să mărim pe Fecioara. Că s-a născut din cea stearpă, firea noastră cea stearpă înnoind.

TROPAR, glasul al 4-lea:

Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru. Şi dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; şi stricând moartea, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică.

***

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul Psalm, se citeşte **Fericit bărbatul...**, starea întâia; iar de se va întâmpla Duminică, se citeşte Catisma întreagă.

La **Doamne, strigat-am...**, se pun stihirile pe 8.

Se cântă aceste stihiri, ale lui Serghie; glasul al 6-lea, însuşi glasul:

Astăzi Dumnezeu, Cel ce se odihneşte pe scaune înţelegătoare, scaun sfânt pe pământ Sieşi mai înainte şi-a gătit. Cel ce a întărit cu înţelepciunea cerurile, cer însufleţit cu iubirea de oameni Şi-a făcut. Că din rădăcină neroditoare sad de viaţă purtător ne-a odrăslit nouă pe Maica Sa, Dumnezeul minunilor, şi nădejdea celor fără de nădejde, Doamne, slavă Ţie (de două ori).

Aceasta este ziua Domnului; bucuraţi-vă popoare, căci iată cămara Luminii şi cartea Cuvântului vieţii din pântece sterp a ieşit, şi ceea ce s-a născut uşă către răsărituri aşteaptă intrarea Preotului celui mare. Singura care aduce pe Unul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre (de două ori).

Măcar că prin voia lui Dumnezeu şi alte fericite femei sterpe au odrăslit, dar Maria a strălucit mai presus decât toţi cei născuţi, cu dumnezeiască cuviinţă. Căci din maică neroditoare în chip preamărit născându-se, a născut cu trup pe Dumnezeul tuturor mai presus de fire, din pântece fără de

sămânță; singură fiind ușă a Unuia-Născut Fiului lui Dumnezeu, prin care trecând încuiată a păzit-o. Și toate cu înțelepciune tocmindu-le, precum Însuși știe, tuturor oamenilor a lucrat mântuire.

Alte Stihiri, același glas, ale lui Ștefan Aghiopolitul.

Astăzi ușile cele sterpe se deschid și dumnezeiasca ușă cea feciorească merge înainte. Astăzi începe harul a rodi, arătând lumii pe Maica lui Dumnezeu, prin care cele pământești cu cele cerești se împreună, spre mântuirea sufletelor noastre.

Astăzi este începătura bucuriei a toată lumea; astăzi au suflat vânturi mai înainte vestitoare de mântuire. Sterpiciunea firii noastre se dezleagă, căci cea stearpă se arată maică a celei ce a rămas fecioară și după nașterea Ziditorului. Din aceea S-a întrupat cu firea cea străină Cel din fire Dumnezeu, și celor rătăciți, prin trupul Său, mântuire lucrează: Hristos, Iubitorul de oameni și Mântuitorul sufletelor noastre.

Astăzi Ana cea stearpă naște pe fiica lui Dumnezeu, cea mai înainte aleasă din toate neamurile, spre a fi locaș lui Hristos Dumnezeu, Împăratul tuturor și Ziditorul, spre plinirea dumnezeiești rânduieli. Prin aceasta iarăși ne-am zidit noi pământenii și ne-am înnoit din stricăciune spre viața cea adevărată.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea (prima stihiră):

Astăzi Dumnezeu, Cel ce se odihnește pe scaune înțelegătoare, scaun sfânt pe pământ Sieși mai înainte și-a gătit. Cel ce a întărit cu înțelepciunea cerurile, cer însuflețit cu iubirea de oameni Și-a făcut. Că din rădăcină neroditoare sad de viață purtător ne-a odrăslit nouă pe Maica Sa, Dumnezeul minunilor, și nădejdea celor fără de nădejde, Doamne, slavă Ție

Intrare cu cădelnița: **Lumină lină...,** Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la Facere (28:10-17), citire:

Iar Iacov, ieșind din Beer-Seba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfințise soarele. Și luând una dintre pietrele locului aceluia și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis:"Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme!

Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi la miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta şi nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus." Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: "Domnul este cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!" Şi spăimântându-se Iacov, a zis: Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!".

Din Proorocia lui Iezechiel (43:26-44:1-4), citire:

Aşa grăieşte Domnul: "Şapte zile să facă ispăşire pentru jertfelnic, să-l cureţe şi să-l sfinţească. Iar după sfârşitul acestor zile, în ziua a opta şi mai departe, preoţii vor înălţa, pe jerfelnic, arderile de tot ale voastre, şi jerfele de împăcare şi Eu Mă voi milostivi spre voi", zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus la bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, şi aceasta era închisă. Şi mi-a zis Domnul: "Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât priveşte pe rege, el se va aşeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porţii va intra şi pe aceeaşi cale va ieşi". După aceea m-a dus pe calea porţii de la miazănoapte, în faţa templului, şi am privit, şi iată slava Domnului umplea templul Domnului, şi am căzut cu faţa la pământ.

De la Pilde (9:1-11), citire:

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stâlpi, a înjunghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetăţii: "Cine este neînţelept să intre la mine!"Şi celor lipsiţi de buna- chibzuială le zice:"Veniţi şi mâncaţi din pâinea mea şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămâneţi cu viaţă şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii!". Cel ce ceartă pe batjocoritori îşi atrage disprețul, şi cel ce dojeneşte pe cel fără de lege îşi atrage ocara. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojeneşte pe cel înţelept şi te va iubi. Dă sfat celui înţelept şi el se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel drept, şi el îşi va spori ştiinţa lui. Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi priceperea este ştiinţa Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1, însuşi glasul:

Ale lui Ştefan Aghiopolitul

Începutul mântuirii noastre, popoare, astăzi s-a făcut; căci iată cea mai înainte rânduită din neamurile cele de demult, Maica şi Fecioara, şi locaşul lui Dumnezeu, din cea stearpă se naşte, şi floare şi toiag din rădăcina lui Iesei a răsărit. Să se veselească Adam , strămoşul şi Eva să se bucure cu bucurie; că iată cea zidită din coasta lui Adam, pe fiica şi nepoata o fericeşte arătat. Că mi

***

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul praznicului de trei ori.

După Catisma întâia, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Strigă Davide, ce ți s-a jurat ție Dumnezeu? Cele ce s-au jurat mie, zice, iată a și plinit: din rodul pântecelui meu dându-mi pe Fecioara, din care Ziditorul Hristos, Adam cel nou, S-a născut Împărat pe scaunul meu, și împărățește astăzi Cel ce are împărăție neclintită. Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu, și hrănitoarea vieții noastre.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Din rădăcina lui Iesei și din coapsele lui David, fiica lui Dumnezeu Maria se naște astăzi nouă, și se înnoiesc și se îndumnezeiesc toate. Bucurați-vă împreună cu mine cerul și pământul, lăudați-o pe dânsa moștenirile neamurilor. Ioachim se veselește și Ana prăznuiește strigând: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure cerul și pământul să se veselească, căci cerul lui Dumnezeu pe pământ s-a născut din făgăduință, dumnezeiasca Mireasă. Cea stearpă pe prunca Maria hrănește cu lapte, și se bucură de nașterea ei Ioachim, zicând: Toiag s-a născut mie, din care a odrăslit floarea Hristos din rădăcina lui David. Cu adevărat minune preamărită.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta.

Apoi antifonul întâi al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău, întru tot neamul și neamul.

Stih: **Răspuns-a inima mea cuvânt bun.**

Toată suflarea... Evanghelia de la Luca (1:39-49,56) și Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșealelor noastre.

Și acum..., tot aceasta.

Stih: **Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...**

Și Stihira, glasul al 6-lea:

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă popoare; căci iată cămara Luminii și cartea Cuvântului vieții din pântece sterp a ieșit; și ceea ce s-a născut ușă către Răsărit, așteaptă întrarea Preotului celui mare. Singura care aduce pe singurul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

CANOANELE

Irmoasele celor două canoane de câte două ori, și troparele pe 12.

CÂNTAREA 1-a

Canonul întâi, alcătuit de Ioan, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a preamărit.

Veniți credincioșii cu Duh dumnezeiesc bucurându-ne, să cinstim cu cântări pe ceea ce a răsărit astăzi din cea stearpă, spre mântuirea oamenilor, pe pururea Fecioara prunca.

Bucură-te Curată Maică, și slujitoarea lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ești solitoarea fericirii celei din început a neamului omenesc. Pe toți după vrednicie cu cântări te mărim.

Podul vieții se naște astăzi, prin care oamenii câștigând ridicare din căderea iadului, pe Hristos dătătorul de viață cu laude Îl slăvesc.

Alt Canon, al lui Andrei, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Celui ce a sfărâmat războaie cu brațul Său, și a trecut pe Israel prin Marea Roșie, să-I cântăm Lui ca Mântuitorului nostru Dumnezeu, că S-a preamărit.

Să dănțuiască toată făptura, să se veselească și David, căci din sămânța lui a ieșit toiag, care poartă floare pe Domnul și Mântuitorul tuturor.

Sfânta Sfintelor, încă pruncă fiind este primită în cele dinăuntru sfinte, ca să fie hrănită din mâna îngerului. Deci toți cu credință împreună să prăznuim nașterea ei.

Stearpă a fost Ana, dar totuși nu fără fii; căci din neamuri s-a rânduit mai înainte a fi maică Fecioarei, din care a răsărit Ziditorul făpturii în chip de rob.

Pe tine, mielușeaua cea neîntinată, care pe Mielul Hristos din pântecele tău L-ai adus întru ființa noastră, pe tine cea care te-ai născut din Ana, toți cu cântări te cinstim.

Slavă..., a Treimii:

Pe Cei trei fără de început măresc, Trei sfințiri laud, Trei împreună veșnici într-o ființă propovăduiesc; căci Unul Dumnezeu în Tatăl și în Fiul și în Duhul se mărește.

Și acum..., a Născătoarei:

Cine a văzut vreun prunc fără de tată? S-au unde s-a văzut vreo fecioară maică? Cu adevărat mai presus de cuget sunt amândouă, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Catavasie:

Cruce însemnând Moise, cu toiagul Marea Roșie a despărțit-o, și Israel pedestru a trecut-o. Iar deacurmeziș lovind marea, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea să-I cântăm lui Hristos Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

CÂNTAREA A 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul; și frica Ta o sădește în inimile noastre ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Fără prihană viețuind lui Dumnezeu, ați născut mântuirea tuturor, de Dumnezeu gânditori părinți ai celei ce a născut pe Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Domnul cel ce izvorăște viață tuturor, a binevoit ca din cea stearpă să se nască Fecioara, întru care a primit a Se sălășlui, păzind-o după naștere fecioară.

Pe ceea ce este rodul Anei, pe Maria care a născut Strugurele cel de viață purtător, ca pe o Născătoare de Dumnezeu și folositoare și ajutătoare tuturor, astăzi să o lăudăm.

Alt Canon

Irmosul:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei; veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Binecuvântat este pântecele tău Ana, căci rod bun pe Fecioara ai odrăslit, cea care fără de sămânță a născut pe Hrănitorul făpturii și Mântuitorul Iisus.

Pe tine, ceea ce astăzi te-a născut Ana, toiag curat din rădăcina lui Iesei, care ai răsărit floare pe Hristos, toată făptura te fericește.

Pe tine cea mai înaltă decât toată făptura, de Dumnezeu Născătoare, arătându-te, Preacurată, Fiul tău, mărește nașterea ta cea din Ana, și pe toți îi veselește astăzi.

Hrănindu-te în Sfânta Sfintelor, Fecioară Preacurată de Dumnezeu Născătoare, mai presus te-ai arătat decât făptura, pe Ziditorul cu trup născând.

Slavă...

Ție ne închinăm, Părinte, Cel ce ești fără început după ființă; lăudăm pe Fiul tău cel fără de ani și cinstim pe Duhul cel împreună veșnic; pe câte Trei un Dumnezeu după ființă.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dătătorul de lumină și Începătorul vieții omenești, născându-L, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat vistierie vieții noastre, și ușă Luminii celei neapropiate.

Catavasie:

Toiagul spre închipuirea tainei se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

IPACOI, glasul al 2-lea:

Ușă neumblată, păzită unuia Dumnezeului nostru, prorocul pe Sfânta Fecioară a numit-o; prin care a trecut Domnul cel Preaînalt și, ieșind, iarăși pecetluită a lăsat-o, scăpând din stricăciune viața noastră.

Sau această Sedealnă, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Fecioara Maria și Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al Luminii, astăzi a strălucit nouă și din cei drepți a ieșit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta glăsuind să strigăm cu îndrăzneală, către cea singură curată: Bucurie vestește nașterea ta la toată lumea.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

CÂNTAREA A 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul rânduielii Tale, și Te-am preamărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Doamne, Care ai dat tuturor pe ceea ce Te-a născut pe Tine liman de mântuire credincioșilor, pe Tine Te lăudăm.

Pe tine dumnezeiască mireasă te-a arătat Hristos laudă și întărire, tuturor ce laudă cu credință taina ta.

Ceea ce nu știi de nuntă, Stăpână, prin rugăciunile tale fiind curățiți de greșeli, cu mulțumire pe tine toți te fericim.

Alt Canon

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut; că Dumnezeu veșnic fiind, cu negrăit sfat întrupându-Te, ai ieșit din Fecioară; slavă pogorârii Tale, Hristoase, slavă puterii Tale.

Nașterea cea preacurată a Născătoarei de Dumnezeu, cu psalmi și cu cântări mărind-o credincioșii, cu credință să ne închinăm lui Dumnezeu, Cel ce fără minciună S-a jurat lui David că-i va da lui rod din coapsele sale.

Doamne, Cel ce pântecele Sarei l-ai deschis și rod la bătrânești pe Isaac i-ai dat, Însuți și astăzi credinciosei Ana i-ai dăruit rod de naștere din pântece sterp, pe Maica Ta cea nespurcată.

Auzit-ai, Doamne, rugăciunea mea, zis-a Ana, dându-mi rodul făgăduinței astăzi, pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, Preacurata și neîntinata Maică a Ta.

Împreună cu tine se bucură astăzi lumea, de Dumnezeu înțelepțită Ana; căci pe Maica Mântuitorului ai născut-o, care din rădăcina lui David odrăslind, toiag de putere ne-a adus floare pe Hristos.

Slavă...

Mărimu-Te pe Tine Treime, Ceea ce ești fără de început, nemăsurată în ființă, ca heruvimii strigând cu limba cea de taină: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Cel ce ești și rămâi, Unul Dumnezeu pururea veșnic.

Și acum...

Plinitus-au, Preacurată, proorociile grăitorilor de Dumnezeu, ale celor ce cu credință te numesc pe tine cort, ușă și munte înțelegător, rug și toiag al lui Aaron, care ai răsărit din rădăcina lui David.

Catavasie:

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale; înțeles-am lucrurile Tale; și am preamărit Dumnezeirea Ta.

CÂNTAREA A 5-a:

Irmosul:

Cel ce ai risipit negura cea însemnătoare de umbră a vorbelor celor întunecate și inimile credincioșilor, cu împlinirea adevărului, prin fiica lui Dumnezeu le-ai luminat; și pe noi, Hristoase, cu lumina Ta ne povățuiește.

Să lăudăm, popoare, pe ceea ce a fost pricină, de S-a făcut om asemenea nouă Pricinuitorul ființei tuturor; de a Cărui închipuire învrednicindu-se proorocii se bucurau, iar nouă Mântuitorul însuși prin Fecioara ni S-a arătat.

Odrăslirea toiagului cel uscat al preotului a descoperit lui Israel alegerea; iar preamărită nașterea Fecioarei din cea stearpă, pe cei ce au născut-o, luminați i-a arătat.

Alt Canon

Irmosul:

Doamne Dumnezeul nostru, pacea Ta dă-ne-o nouă; Doamne Dumnezeul nostru, câștigă-ne pe noi; Doamne, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.

Preamărit te-ai născut, Fecioară; în chip de negrăit ai zămislit și mai presus de fire ai născut, o, Preacurată, ceea ce nu știi de mire! Dumnezeu a primit din tine firea omenească.

Astăzi să se veselească cetele îngerilor, cu cântări să dănțuiască cei din Adam; că s-a născut toiagul, cel ce a răsărit floare pe Hristos, singurul nostru Mântuitor.

Astăzi Eva scapă de osândă, și Adam se dezleagă de blestemul cel de demult, întru nașterea ta, Preacurată, strigând: Prin tine din stricăciune ne-am mântuit.

Slavă Ție, Celui ce ai slăvit pe cea stearpă astăzi; că a născut din făgăduință toiagul cel pururea înflorit, din care ai răsărit, Hristoase, floarea vieții noastre.

Slavă...

Închinămu-ne Ție, Treime fără de început, nedespărțită, Ceea ce ești nezidită, pururea veșnică și de o ființă întru fire, în trei ipostasuri și mai presus de fire mărturisită pururea.

Şi acum...

Făcutu-s-a pântecele tău masă sfântă, rămas-a curăţia ta ca şi mai înainte nevătămată, Fecioară; că Hristos, Soarele dreptăţii, din tine ca un mire din cămară a ieşit.

Catavasie:

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce s-a pironit pe tine cu trupul; de Dumnezeu, Care dă pace sufletelor noastre.

CÂNTAREA A 6-a:

Irmosul:

Către Domnul din chit Iona a strigat: Tu pe mine mă scoate din adâncul iadului, ca să Te laud pe Tine, şi cu Duh adevărat să jertfesc Ţie, ca Mântuitorului.

Către Domnul întru necazul nerodirii au strigat de Dumnezeu înţelepţiţii părinţi ai Maicii lui Dumnezeu; şi pe aceasta au născut-o spre mântuirea cea de obşte şi lauda tuturor neamurilor.

Înţelepţii părinţi ai Maicii lui Dumnezeu, dar ceresc vrednic lui Dumnezeu au luat pe căruţa cea mai înaltă decât înşişi heruvimii, pe Născătoarea Cuvântului şi a Ziditorului.

Alt Canon

Irmosul:

Ca apele mării, Iubitorule de oameni, cu valurile vieţii mă viforăsc. Pentru aceasta ca şi Iona strig către Tine, Cuvinte: Scoate din stricăciune viaţa mea, Milostive Doamne.

Lăudăm sfântă naşterea ta, cinstim şi zămislirea ta cea fără de sămânţă, Mireasă a lui Dumnezeu, Maică şi Fecioară; şi împreună cu noi măresc cetele îngerilor şi sufletele sfinţilor.

Pe tine ceea ce eşti Sfânta Sfintelor, înţelepţii părinţii tăi, curată, te-au pus în casa Domnului, să te hrănească cu cinste şi să te gătească spre a fi Maică Lui.

Cele sterpe și maicile dănțuiți, îndrăzniți și săltați cele neroditoare; că cea fără de fii și stearpă, pe Născătoarea de Dumnezeu a odrăslit; care avea să vindece de dureri pe Eva și de blestem pe Adam.

Aud pe David cântând ție: Aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserica Împăratului; și împreună cu Dânsul și eu pe tine fiica Împăratului te laud.

Slavă...

Întru tine taina Treimii se laudă și mărește, Preacurată; că Tatăl a binevoit și Cuvântul S-a sălășluit întru tine, și dumnezeiescul Duh pe tine te-a umbrit.

Și acum...

Cădelniță de aur ai fost, că Focul în pântecele tău S-a sălășluit, Cuvântul de la Duhul Sfânt; și cu chip de om din tine S-a văzut Maica lui Dumnezeu curată.

Catavasie:

În rânza fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o lămurit; de unde a treia zi ieșind a însemnat învierea cea mai presus de lume a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit cu trupul și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

CONDAC, glasul al 4-lea:

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva din stricăciunea morții au scăpat, Preacurată, prin sfântă nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina greșealelor mântuindu-se când strigă către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

ICOS

Rugăciunea împreună și suspinul cel bineprimit, pentru sterpiciunea și nenașterea de fii, a lui Ioachim și a Anei, în urechile Domnului au intrat, și a odrăslit rod de viață purtător lumii; că acela rugăciune în munte a făcut, iar aceea în grădină defăimare a suferit; ci cu bucurie cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

SINAXAR

În această lună, în ziua a opta, pomenirea Naşterii Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

Tatăl Sfintei Fecioare, Ioachim, se trăgea din neam împărătesc. Acesta cu toate că-şi ducea la Dumnezeu darurile îndoite, ca un iubitor de Dumnezeu şi bogat ce era; dar pentru nerodire era defăimat căci erau sterpi şi nu aveau copii. De aceea mâhnindu-se la inimă, el în munte, iar femeia lui Ana în grădină, se rugau cu lacrimi lui Dumnezeu, Care ascultându-i, le-a dat rod sfânt pântecelui, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Iar Sfânta Ana se trăgea din Matan, al douăzeci şi treilea din neamul lui David şi al lui Solomon; acesta a luat pe Maria din neamul lui Iuda, şi a născut pe Iacov tatăl lui Iosif teslarul, şi trei fete: pe Maria, Sovi şi pe Ana. Maria a născut pe Salomi moaşa; Sovi a născut pe Elisabeta, iar Ana a născut pe Născătoarea de Dumnezeu. Deci Preasfânta este nepoata lui Matan şi a Mariei, femeia sa. Iar Elisabeta şi Salomi erau nepoate ale Anei de surori, şi verişoare cu Născătoarea de Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor fraţi buni Ruf şi Rufian, care de sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Sever, care de sabie s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Artemidor, care în foc s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Noul Mucenic Atanasie, care a mărturisit în Tesalonic, la anul 1774, şi care prin sugrumare s-a săvârşit.

Pentru rugăciunile sfinţilor tăi, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

CÂNTAREA A 7-a:

Irmosul:

Rugul cel nears cu foc în munte şi cuptorul caldeilor cel dătător de rouă, lămurit mai înainte te-au însemnat pe tine, dumnezeiască Mireasă. Că Focul dumnezeiesc cel fără de materie în pântece materialnic fără de ardere L-ai primit. Pentru aceasta Celui ce S-a născut din tine cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Taina ta cea mare nu s-a descoperit lui Moise prin arătări materialnice, Preacurată, ca să se înveţe a-şi înălţa gândul la cele mai presus de cele pământeşti. Pentru aceea spăimântându-se de minune, striga: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Scară înţelegătoare, şi munte din care s-a tăiat piatră fără de mână de om, şi uşă prin care a trecut Hristos, ceata proorocilor cu dumnezeiască cuviinţă, mai înainte te-a numit grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon

Irmosul:

Cuptorul caldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin Duhul, cu ajutorul lui Dumnezeu, şi tinerii au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Prăznuim, Preacurată şi cu credinţă ne închinăm sfintei naşterii tale celei din făgăduinţă; căci ne-am izbăvit din blestemul cel strămoşesc prin Hristos, Cel ce S-a arătat din tine.

Ana acum se veseleşte şi strigă lăudându-se: stearpă fiind, am născut pe Maica lui Dumnezeu. Prin care se dezleagă osândirea Evei şi durerea cea din necazuri.

Adam a fost dezlegat, şi Eva dănţuieşte, şi strigă cu Duhul către tine, Născătoare de Dumnezeu: Prin tine ne-am mântuit de blestemul cel de demult, căci Hristos S-a arătat din tine.

Cele sterpe nu vă mai mâhniţi şi cele neroditoare mângâiaţi-vă, căci iată Ana mult roditoare s-a arătat. Şi acum veselindu-vă maicilor săltaţi, împreună cu Maica lui Dumnezeu şi împreună vă bucuraţi.

Slavă...

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul, întru unimea Dumnezeirii să-L preamărim. Pe Treimea cea Preasfântă, nedespărţită, nezidită şi împreună veşnică şi de o fiinţă să o cinstim.

Şi acum...

Tu singura ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti fecioară şi după naştere; tu firea ai înnoit cu naşterea ta, Marie; tu pe Eva ai dezlegat-o de blestemul cel strămoşesc, Născătoare de Dumnezeu curată.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă împotriva lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu duh de rouă aducător ce împreună cu focul răsuna, cântau: Prealăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

CÂNTAREA A 8-a:

Irmosul:

În cuptorul tinerilor mai înainte ai închipuit oarecând pe Maica Ta, Doamne. Că închipuirea pe cei ce intraseră în foc i-a scos nearşi. Pe aceasta o lăudăm că s-a arătat prin Tine marginilor astăzi, şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Cortul cel mai înainte rânduit, al împăcării noastre cu Dumnezeu, acum se naşte; care avea să nască pe Cuvântul Cel ce S-a arătat nouă în trup. Pe Acela Îl lăudăm noi cei ce din nefiinţă printr-Însul în fiinţă am venit, şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Prefacerea nerodirii, a dezlegat lumii sterpiciunea bunătăţilor, şi luminat pe Hristos L-a arătat că a venit pe pământ. Pe Acela îl lăudăm cei ce din nefiinţă printr-însul fiinţă am primit, şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon

Irmosul:

Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale Tale; Cel ce pui mării hotar nisipul şi toate le ţii, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te măreşte luna, Ţie îţi aduce laudă toată făptura, ca Făcătorului tuturor în veci.

Cel ce ai făcut lucruri preamărite pântecelui celui sterp; Care ai deschis pântecele Anei cel neroditor şi i-ai dat ei rod, Tu, Dumnezeule sfinte, trup ai luat din Fecioara cea pururea înflorită şi de Dumnezeu Născătoare.

Cel ce încui adâncul şi-l deschizi pe el; Cel ce urci apa în nori şi dai ploaie; Tu Doamne, ai făcut ca din rădăcina cea stearpă a Sfintei Ana, să înflorească rod preacurat şi toiag, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Tu, Cel ce ai dezlegat legăturile cele nedezlegate ale nerodirii de fii; Tu, Cel ce ai dat celei sterpe sămânţă roditoare pe preacurata Maria, din care Fiu Te-ai născut şi ca o odraslă ai crescut; Tu, Doamne, ne-ai dăruit pe Maica Ta cea după trup solitoare de venirea Ta la noi, Îndurate.

Ziditorule al cugetelor şi săditorule al sufletelor noastre, Cel ce pământul cel neroditor, bine roditor l-ai arătat; Tu, brazda cea demult uscată, îmbelşugată cu bun spic de rod ai lucrat-o pe Ana cea sfântă, care a înflorit preacurat rod, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

O, Treime, mai presus de fiinţă, Unime, împreună fără de început, pe Tine Te laudă şi de Tine se cutremură mulţimea îngerilor, cerul şi pământul; adâncurile se spăimântează, oamenii Te binecuvintează, focul slujeşte Ţie, toate făpturile cu frică Te ascultă pe Tine, Treime Sfântă.

Şi acum..., a Născătoarei:

O, preanouă auzire, naşterea fără de sămânţă! Maică fără bărbat şi Dumnezeu născut din Fecioară; o, înfricoşătoare vedere; o, zămislire minunată; o, nespusă naştere! Cu adevărat mai presus de gând şi de vedere sunt toate.

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasie:

Binecuvântaţi tineri cei întocmai cu numărul Treimii pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul, Cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi preaînălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, Care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

CÂNTAREA A 9-a:

Ceea ce eşti mai cinstită... nu se cântă, decât numai se va întâmpla Duminica. Iar înainte de irmos şi de tropare, se cântă această Pripeală:

Măreşte, suflete al meu, preaslăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.

Irmosul:

Pe tine ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupeşte la noi a venit, din coapsele cele fecioreşti în chip de negrăit L-ai întrupat; binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Cel ce popoarelor celor neascultătoare din piatră tare a izvorât ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruieşte din coapse sterpe rod spre veselie nouă, pe tine, Maica lui Dumnezeu Preacurată, pe care după vrednicie te mărim.

Pe tine, ceea ce eşti pierzătoarea înfricoşatei osândiri de demult, îndreptătoarea strămoaşei şi pricina apropierii neamului omenesc către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Altă Pripeală, pe glasul al 8-lea:

Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.

Irmosul:

Străin lucru este mamelor fecioria, străină este şi fecioarelor naşterea de fii. Iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit. Pentru aceasta toate seminţiile pământului pe tine neîncetat te mărim.

După vrednicia curăţiei tale, ai dobândit şi naşterea prin făgăduinţă, Maica lui Dumnezeu că oarecând celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit ai fost dată. Pentru aceasta pe tine toate seminţiile pământului neîncetat te fericim.

Plinitu-s-a prorocia celui ce strigă: Ridica-voi cortul cel căzut al sfinţitului David, care întru tine, Preacurată, mai înainte s-a închipuit; prin care toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu s-a zidit din nou.

Cinstim scutecele tale, Născătoare de Dumnezeu; mărim pe Cel ce a dat rod celei ce era mai înainte stearpă şi a deschis pântecele cel neroditor cu preaslăvire; că face toate câte le voieşte, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Ana, de Dumnezeu înţelepţită, odrăslit-ai din pântece mai presus de nădejde şi din făgăduinţă floare de pom fecioresc, şi frumuseţea curăţiei cea de Dumnezeu crescută. Pentru aceasta pe tine, toţi, ca pe rădăcina vieţii noastre şi maică a Maicii Stăpânului, te fericim.

Slavă...

Străin lucru este celor fără de lege a slăvi pe Treimea cea fără de început; pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Preasfântul Duh, pe Stăpânia cea atotputernică şi nezidită; prin Care toată lumea se ţine, cu voinţa puterii Ei.

Şi acum...

Încăput-ai în pântecele tău, Fecioară Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Împăratul; pe Care Îl laudă toată făptura şi de Care se cutremură

cetele cele de sus. Pe Acela roagă-L, întru tot cinstită, să se mântuiască sufletele noastre.

Catavasiile cu pripelele Praznicului:

Rai de taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Altă Catavasie:

Moartea ce a venit neamului prin mâncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că blestemul strămoaşei a tot neamul s-a dezlegat prin Odrasla Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate puterile cereşti o măresc.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei ascultaţi...

Bucură-se marginile lumii astăzi, întru naşterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare Marie, mireasa cea nenuntită; căci întru tine defăimarea părinţilor tăi pentru nenaşterea de fii s-a ridicat, şi blestemul strămoaşei Eva, cel cu dureri întru naştere, s-a dezlegat.

Slavă..., Şi acum..., asemenea:

Adam, înnoieşte-te şi Eva, măreşte-te; proorocii cu Apostolii şi cu drepţii dănţuiţi. Că bucurie de obşte, îngerilor şi oamenilor, din cei drepţi astăzi, din Ioachim şi Ana, în lume se naşte Născătoarea de Dumnezeu.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4, şi se cântă stihiri podobnice, pe glasul 1:

Podobie: O, preamărită minune...

O, preamărită minune. Izvorul vieţii din cea stearpă se naşte, şi harul începe a face rod luminat. Veseleşte-te Ioachime, fiind părinte al Născătoarei de Dumnezeu. Nu este altul din părinţii cei pământeşti precum tu, de Dumnezeu fericite; căci Fecioara ceea ce a încăput pe Dumnezeu, locaşul cel dumnezeiesc, muntele cel sfânt, prin tine s-a dăruit nouă (de două ori).

O, preamărită minune. Rodul ce a strălucit din cea stearpă, cu voinţa Făcătorului tuturor şi Atotţiitorului, a dezlegat de tot lumea de nerodirea bunătăţilor; maicilor, cu maica Născătoarei de Dumnezeu, dănţuiţi strigând:

Ceea ce eşti plină de har bucură-te, cu tine este Domnul Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Stâlpul înţelepciunii cel însufleţit, şi locaşul cel luminos, ce străluceşte cu harul, Ana preamărit arătându-se, a născut cu adevărat dumnezeiasca înflorire a fecioriei, pe ceea ce este podoaba tuturor fecioarelor şi celor ce doresc de feciorie, pe ceea ce în chip luminat dăruieşte tuturor credincioşilor mare milă.

Slavă ... Şi acum..., glasul al 6-lea:

Aceasta este ziua Domnului, bucuraţi-vă popoare; că iată cămara Luminii şi cartea Cuvântului vieţii din pântece a ieşit, şi ceea ce s-a născut uşă către Răsărit aşteaptă intrarea Preotului cel mare. Singura care aduce pe Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doxologia mare. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi otpustul.

***

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâi, Cântarea a 3-a pe 4 şi din Canonul al doilea, Cântarea a 6-a, pe 4. după Vohod, troparul Praznicului, **Slavă... Şi acum...,** Condacul, Prochimen, glasul al 3-lea: **Măreşte, suflete al meu, pe Domnul...** Stih: **Că a căutat apre smerenia roabei Sale...** Apostolul din Epistola către Filipeni (II, 5-11): **Fratilor, cugetaţi în voi la fel ca şi Hristos Iisus...,** Aliluia, glasul al 6-lea. Evanghelia de la Luca (X, 38 – XI, 27-28): **În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat...** În loc de Axion se cântă Irmosul: **Străin lucru este maicilor fecioria...** cu stihul lui, până la Odovania praznicului.

CHINONICUL

Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.